Rimaszombat, 1889. január 20. 3. szám. Tizedik évfolyam.

Szerkesztőségi iroda: Rimaszombat, temető-uteza 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal: R.-szombat, Losonczi-uteza 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetmény- nyilttér- és felszólamlások.

Hirdetési díj: Egy négyhasábos petitsor térfogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdij: minden beiktatás után . . . . . 30 kr.

Nyilttér: Egy sor . . . . . 20 kr

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczi-utcza 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legczélszerűbben posta-utalvány utján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A tornázás ügye nálunk.

Mióta Magyarország az európai cultur-államok sorába lépett, s a törvényhozás a népnevelést általánosan kötelezővé tette és a középiskolai rendszert reformálta: állam és felekezetek nemes versenyre keltek, hogy nép- és középiskoláikat a kor követelményei szerint rendezzékbe, megvalósitandó azon irányadó elvet „mens sana sit in corpore sano.“

Csakhogy mig az állami tanintézeteknek bő forrás áll rendelkezésükre, addig a felekezeti nép- és középtanodák elöljáróságainak a korlátolt anyagi viszonyok folytán igen sok helyen nagy nehézségekkel kell küzdeniök. A tanszerek és taneszközök drágasága, — különösen a kissebb alaptőkével rendelkező felekezeti tanintézeteknél a kor- és nevelésügyi kivánalmaknak megfelelő felszerelést és berendezést csaknem lehetetlenné teszi.

Ha tanintézeteinket csak itt Rimaszombatban sorra vesszük, ugyanezen sajnos jelenséggel találkozunk. Mert hiszen van nekünk 3 felekezeti s egy községi népiskolánk, van felső leánynevelő intézetünk és teljes főgymnasiumunk. Azonban ennyi tanintézet számára nincs egy hely, hol a téli évszak alatt, mely pedig a tanév legnagyobb részét magába foglalja, tornázhassanak növendékeink.

Pedig erre égető szükség van, ha gyermekeink testi fejlődését az iskolai levegő s a naprólnapra folyton tartó ülés által gátolni nem akarjuk.

Nem tagadjuk, hogy a czél elérésére, hogy t. i. városunkban téli tornacsarnok legyen, tétettek kisérletek; de ezek részint a körülmények, de leginkább a pénzhiány folytán czélra nem vezettek. S azok, kik ez ügyet melegen viselték szivükön, azon reménynyel kecsegtették magukat, hogy ha a törvényszéki palota felépül, rendelkezni fog a város oly helyiséggel, melyet az emlitett czélra átengedhet, s a kérdés végleg meg leend oldva. Ily helyiségül kinálkozott a régi börtön épület a Tompa-utczában, nemcsak azért, mert könnyüszerrel s aránylag csekélyebb költséggel a kivánalmaknak megfelelőleg átalakitható, hanem azért is, mert a központhoz közel esvén, az egyes tanintézetek növendékei, sőt a városi közönség is minden nagyobb kényelmetlenség nélkül látogathatnák.

Megengedjük, miszerint ennek átalakitása és berendezése ismét azon nehézségen mult, hogy e nemes város, mely pedig áldozni mindig tud és akar, ha culturális czélok eléréséről van szó, anyagi oldalról nagyon is igénybe van véve, s igy örömmel fogad minden oly ajánlatot, honnan fokozatos mérvben növekvő kiadásait fedezheti, ezért kézséggel adta bérbe a fentemlitett helyiséget is; de ha a bérlet letelése után — ezen épületet átalakitaná, felszerelné, az egyes tanintézetek növendékei s a nagy közönség előtt megnyitná, mi hisszük — hogy az ezek által fizetendő dijak fedezhetnék a befektetett tőke tisztességes kamatát, nem is számitva azon erkölcsi hasznot, melyet ez által tanintézeteink nyernének, hogy városunkban mindkét nemü tanulók számára nemcsak a szellemi, de a testi kiképeztetésre is van hely és alkalom.

Azonban most a városi előljáróság kezе, melynek czélravezető szándékat mi sohasem vontuk kétségbe, egy időre a bérleti szerződés által meg van kötve, igy habár ideglenes helyiségről is gondoskodnunk kell ugy a téli, mint a nyári idényre. — Ez utóbbira ott van a vásártér, az egyes tanhelyiségek tágas, némi tornaeszközzel ellátott udvarra; az előbbire nézve pedig szerintünk jó volna megkeresni a kaszinó előljáróságát, hogy a nyári kaszinó egyik termét az emlitett czélra szives lenne átengedni. Hiszen e testületben összpontosul városunknak és vidékének intelligentiája, ennek pedig mindenike tudja, hogy nemcsak tudományosan képzett, de erős, fáradalmakat türni tudó ifjuságra van manapság szüksége a hazának, igy az átengedés, természetesen felelősség terhe mellett, aligha ütközik nehézségekbe.

Igaz, ez ellen némelyeknek az lehet kifogásuk, hogy messze van, igy az odajutás kényelmetlen, holott szerintünk ez nem lehet akadály, mert hiszen azokra nézve, kik naponként a tantermekben 5—7 órát kénytelenek ülni szigoru felügyelet alatt, egy jó séta a szabad levegőn valóságos gyógyszernek tekinthető. Cs.

Gömörmegye rendkivüli közgyülése.

Gömörmegye folyó hó 14-ikén igen népes megyebizottsági közgyülést tartott. A rendkivüli gyülés megtartását az tette szükségessé, hogy öten, kiket a mult hó 12-én tartott rendes gyülés közigazgatási bizottsági tagokul megválasztott, le mondtak. A másik fontos ok az volt, hogy a közmunka- és közlekedésügyi miniszter a miniszteri utasitásra kidolgozott közmunka szabályrendeletre leiratot intézett a megyéhez, melyben e szabályrendelettel ellentétben a közigazgatási bizottság felügyelete alól ez ügyet elvonja s azt az utibizottsághoz utasitja. — Egyébiránt a gyülés következőleg folyt le.:

A főispán ur ő méltósága 9 óra után megnyitván a gyülést, felhivja a szép számban össz egyült tagok figyelmét a gyülés tárgyaira, s mindenek előtt szavazatszedő biztosokul Radvászky Károly elnöklete alatt Tornallyai Zoltán, Sárközy Gyula és Lukács Géza első megyei aljegyzőt kiküldi. Ez után vita keletkezett a felett, hogy egy tag választandó-e vagy pedig öt; a mennyiben némelyek a már egyszer megválasztott tagok lemondását elfogadni nem akarták. — Végre a vita, melyben Bornemisza László alispán és Szentiványi Árpád vettek részt, az előbbi felvilágositó szavai után véget ért s az elnöklő főispán a szavazást 5 tagra elrendelte. — A szavazás megejtése után, mialatt a bizottság a szavazatok

TÁRCZA.

A római néphez.

Másod ember öltő éri már, hogy Rómát
A polgárháboru viharai dulják,
S pusztitja ön büne,
Holott nem birt vele ezer ellensége,
Sem a szomszéd Marsus és Etruskok népe
S Porsenna bősz dühe;

Sem Capua gőgje, sem az erős vitéz
Spartacus serege, az árulásra kész
Hütlen Allobrogok,
Sem Germaniának szőke ifjusága,
Sem büszke Hannibál, kinn a szülék átka
S panasza nem fogott. —

És most, az elfajult kores nemzedék alatt,
El kell enyésznie. — Hazánk földén vadak
Ütnek meginl tanyát. —
S hajh! hamvaink felett győző barbár sereg,
Szagáldozó lovak s dübörgő fegyverek
Robognak dulva át.—

Quirinus csontjait, miket a kegyelet
Széltől naptól őriz, gőgös idegenek
Szórják szerte-szélyel. —
Oh, borzasztó látvány! . . . Kérditek hát nemde:
Vajjon mi segithet? vagy: hogy szállunk szembe
Ily szörnyü veszélylyel? . . .

Legjobb elhagynunk az átokfogta földet,
Mint a Phocisiak, kik kimenekültek
Szörnyü esük között,
Kiknek házaikba, s miket pusztán hagytak,
Szent templomaikba, duló farkas-csapat
S vadkan-nyáj költözött.

Fussunk, a hogy lehet, szárazon, vagy vizen,
Hova lábunk, vagy a repke szellő viszen,
Eszakra, vagy délre. —
Avagy ki tud jobbat? . . . Mért hát késlekedni?
Kedvező jósjellel jertek utra kelni
A sors intésére. —

De előbb esküdjünk, hogy nem térünk vissza,
Mig a tenger vizét a kő meg nem úszsza,
Felszinen lebegve,
S vitorláink hazánk felé nem fordulnak,
Mig a Pó Habjai zúgva föl nem nyulnak
A Matinus hegye;

Mig az Apennini magas bérczek lába
Tengerre nem ugrik, s a szerelem lángja
Oly csodát nem müvel,
Hogy tigris szarvassal párosulva szüljön,
S együtt egy fészekben turbékolva üljön
Galamb az ölyüvel;

Mig a juh nyájak közt sárga oroszlánok
Nem járnak, a zerge sós tenger hullámok
Fenekén nem futkos, —
Ezekre, s a mi csak visszatérésünket
Akadályozhatja, tegyük le eskünket,
S készüljünk az uthoz. —

Jöjjön egész város, avagy csak a jobb rész. —
A buta vagy tunya, a ki maradni kész,
Hadd üljön itt veszteg! . . . . . .
Ti bátrak hagyjátok gyönge asszonyokra
A jajveszékelést, s jertek a partokra,
Hol gyors hajók lesznek. —

Ránk az Oceánon lágyan lengő habok
Ölén ringó földek kincsekben gazdagok,
Dús szigetek várnak,
Hol szántatlan termi a föld a gabonát,
Metszetlenül hozza gyümölcsét a borág
A szőllős gazdának.

Sohse marad meddőn az olajfa rügye
Nem hull le a fáról éretlen a füge;
A tölgyfa odvából
Tiszta szín méz csepeg; a nagy magas hegyek
Keblén forrás fakad, s csermely csacsog-cseveg
Sziklák oldaláról.

Ott a fejős kecskék s telt tőgyü tehenek
Önként kinálgatják a jó sürü tejet;
A juh nyájak este
Karámjoknál morgó medvéket nem látnak
S nem lepi a földet mérges viperáknak
Duzzadozó teste. —

Az időjárás is kedvezően forog;
Nem verik a vetést jégesős záporok;
Az elvetett magvak
Száraz göröngyök közt aszálytól nem égnek,
Meleg napok után felhői az égnek
Enyhe esőt adnak. —

Görög kereskedő hajón nem jön ide,
Szemtelen Colchisi lábát nem teszi be,
Csele-csala nincsen,
Sidoni kalmárok kincsekre nem lesnek,
Sürgő-forgó népe cseles Ulyssesnek
Nem szed rá senkit sem.

Métélyes legelő barmainknak nem árt,
Szárasztó csillagzat nem hoz ölő ragályt
Szapora nyájunkra;
Csapás sulya alatt soha sem sóhajtunk,
Az ég áldó keze nyugszik folyvást rajtunk
Boldogitásunkra.

E boldog szigetek partjait Jupiter —
Mikor az aranykort rézzel cserélte fel,
Mely vassá lőn menten —
Egy kegyes nemzedék számára fenhagyta,
S az oda menekvés utját megmutatja;
Kövessetek engem. —

Gergely Károly.

Az őrnagyné.

— Németből: E. J. —

A drezdai vasuti állomáson nagy volt a sürgésforgás, mert a vonatok épen többfelé voltak indulandók.

Fuvarosok, elegáns fogatok robogtak, ide-oda szállitva az utazni akaró közönséget. Hölgyek divatos uti öltönyökben, tulterhelt szolgáktól követve, kik csak ugy görnyedtek a nagykendők, kalapdobozok és esernyők terhe alatt. Tisztek egyenruhában vagy czivilben, kereskedők és vásáros asszonyok tolongtak a lépcsőkön a kijárat felé, — a hol a kapus rendithetetlen nyugalommal végzé kötelességét.

A lépcsőzet baloldalán egy termetes kofaasszony ült, megrakott kosara aprólékos tartalmával, az utazó gyermekek vágyó pillantásait vonva magára, vagyis inkább csemegéire és kalácsaira. Vasuti szolgák siettek nehéz ládákat czipelve, a raktárakból ki és be, vagy kisebb bőrtáskákat vive a kocsik felé.

Mindenütt kisebb nagyobb csoportok álltak, sürü tömeg vette körül a jegy-kiadó hivatalt, mely percről-percre nőtt.

A sokaságon szerencsésen keresztül jutva, két hölgy lépett a perrónra. Lassan sétálva, karöltve közeledtek a vonat felé, mely egyiköket Lipcsébe volt szállitandó. Egyik a két barátnő közül, magas karcsu alakjával, kedves üde arczával, inkább kellemesen hatott, mint feltünt;

összeszámlálása végett a mellékterembe vonult, vétetett elő a második tárgy, t. i. a miniszteri leirat, mely felolvastatott. A tárgyhoz a főispánon kivül Bornemisza László és Szentiványi Árpád szólottak, mindkettő hangsulyozván, hogy a szabályrendeletnek a miniszter által adott magyarázata sem az eddigi gyakorlattal, sem a közigazgatási bizottság hatáskörével össze nem egyeztethető, de e tárgyban az országgyüléshez feliratot intézni czélravezetőnek egyik sem látja, mert hiszen, az általuk hangoztatott szellem és irány lengi át a már beadott s ugy rövid idő alatt törvénnyé válandó törvényjavaslatot. Egyelőre tehát a tárgy a miniszteri leirat értelmében oldandó meg, mi határozattá is lőn.

Szentiványi Árpád inditványára néhai Hámos Lajos emlékét, ki huzamos időn át volt megyénknek munkás és tevékeny bizottsági tagja, jegyzőkönyvileg örökitette meg a gyülés, egyszersmind az elhunyt férfiu családjához részvét iratot intézni elhatározta.

Majd Rimaszécs fellebbezési ügye került elő, melynek számadásait az 1886—87-ik évről az alispáni hivatal kifogásolta, mert ott, bár a jegyző természetben kap lakást 72 frt lakpénz illetmény is fel van véve. — Ez ellen fellebbezett Rimaszécs a közgyüléshez, mely daczára, hogy Sándor Béla szolgabiró elmondta, hogy a jegyző azért kapott fizetést lakbérilletmény fejében, mert megengedte, hogy a városi közgyülések az ő saját lakásán tartassanak, mert e czélra a város külön helyiséggel nem rendelkezik, igy vagy a jegyzőnek kellett volna lakást bérelni, vagy pedig a gyülés tartására egy termet. A gyülés, tartva attól, hogy ez praecedensül szolgálhat és több helyen visszaélésre vezethet, a fellebbezésnek helyt nem adott. A vitában az emlitetten kivül Bornemisza László alispán és Ujházy Lajos főjegyző vettek részt.

Vajda Gyulának, a gömörmegyei gazdasági egyesület titkárának a „Hitelszövetkezet“ felállitása tárgyában beadott emlékirata az alispán inditványára azon bizottságnak adatik ki, mely e tárgyban Biró Bertalan inditványára már régebben kiküldetett.

A gyülés rövid felfüggesztése után megjelent a szavazatszedő bizottság s az elnök a következő eredményt hirdette ki: Beadatott 163 illetve 168 szavazat 47 névvel, ezek közül kapott Máriássy Andor 107, Szentiványi Árpád 103, Hevessy Bertalan 100, Fáy Barnabás 96, Szentmiklóssy Sándor 83 szavazatot. A többi megoszlott. Feltünt, hogy 51 szavazati lap üres volt, holott az ekként szavazók meggondolhatták volna, hogy azoknak munkakedvét, kik valamely közügy vezetésére, mi pedig áldozatokat igényel, minden anyagi jutalom nélkül vállalkoznak manapság, nem a tüntetésszerü eljárás, hanem a nagy többség bizalma adja meg; azt pedig feltételezni nem akarjuk, hogy megyénk életerős értelmisége között a mult gyülések alkalmával beválasztottakon kivül öt oly férfiut ne találhattak volna, kik mindenki bizalmára méltán érdemesek.

Végre a megyei számadások megvizsgálására Török Bálint elnöklete alatt Farkas Ábrahám, Groó Vilmos, Samarjay János, Sárközy Gyula, Terhes Pál, megyebizottsági tagok. Ujházy Lajos főjegyző és Abonyi Pál tiszti ügyész küldettek ki.

Hirek és vegyesek.

Királyi adomány. Ő felsége a klenóczi ág. ev. egyházközség templomának javitó munkálataira magánpénztárából 50 forintot méltóztatott adományozni.

Andrássy Irma grófnő, Andrássy Manó gróf leányát f. hó 15-én vezette oltárhoz a budapesti egyetemi templomba galantai Eszterházy Antal Miklós herczeg cs. és kir. kamarás s tartalékos huszár százados. A fényes menyegző alkalmával nagy közönség lepte el az Egyetemtért és az egyetem templomához vezető utczákat. A kivánesiak sokasága közt a gazdag nászmenet, az egymást követő diszes batárok, ékes hintók csak lassan juthattak az egyház előcsarnoka elé. A hintók sorát Szapáry István gróf fogata nyitotta meg, Szapáry gróf volt a násznagy, a ki a hagyományos virágos bottal, egyedül tartott a szent helynek, a hol az Eszterházy család és ennek rokonai már vártak reá. A templomba vonulás közbe megszólalt az orgona és az ünnepies hangok közt vonultak föl az Andrássy palotából érkező vendégek. A menyasszony anyja mellett, a templomot tulontul megtöltő közönségtől könyezve ment az oltár elé. Déli tizenegy órakor érkezett meg Haynald Lajos biboros főpap, a kalocsai érsek, ki a rövid szertartás végezte után meleg hangu beszédet intézett a fiatal párhoz. — A töméntelen gyertyafénytől villogó oltár a teljes diszt öltött biborossal, a diszmagyarban ékeskedő férfiakkal, a csillogó ékszerü, fényes öltözékü női vendégekkel szinben és fényben gazdag képet mutatott. Az esketés után a főuri nászsereg elhagyta az oltárt és az ifju pár a diszkocsiba ülve, Andrássy gróf palotájába hajtatott, a hol pompás villásreggelit költöttek el a kormány főfő embereivel is megszaporodott mulató előkelő társaság. Ez után a fiatal pár Eszterházi herczeg birtokára utazott. Ez alkalommal még a spanyol regens királynő is, kinek a menyasszony udvarhölgye volt, főudvarmesteri hivatala utján elküldte szerencse kivánatait.

A ma esti bál. Nagyon eredményesnek igérkezik. Az összes ülőhelyek jegyei elkeltek már négy—hat nappal előbb. Az érdeklődés iránta igen nagy. Lelkes hölgyek, buzgó férfiak minden erejökkel arra törekesznek, hogy a mulatság teljesen megérdemelje az egri nevet. Némelyek, hogy a szerfölött kapós jegyek hiányát kipótolják, azt javasolják, hogy az orchestrum előtt még egy sor széket ha szorosan is, állitsanak elő a „Három Rózsa“ nagytermében. Bezzeg ilyenkor, midőn ily szép és nagyszerü mulatság van küszöbön, tapasztalhatjuk, mily jó volna egy városunkat és Gömörmegye székhelyét egészen megillető szinházépület, és egy imponáló tánczterem, de külön, persze nem volna baj, ha egymás közelében volnának. Mint a mindenütt mutatkozó előjelekből sejthetjük, e mulatság egyike lesz a városunkban évek óta tartott vigalmak legsikerültebbjeinek. Adja is meg Karneval herczeg vidám szeszélye, hogy a helyben nagy buzgalommal müködő nőegyesület mai bálja méltó eredménye legyen a szép nem fáradozásainak s e sikeres vigalmát ne sokára kövesse a második, harmadik stb.

Doktori és tanári okievél. A helybeli főgymnasium egyik volt jeles növendéke, az osgyáni ág. ev. tanitó fia, a mint saját magunk is meggyőződtünk felőle, a budapesti magy. királyi tudományegyetemen a latin és görög irodalomból szép sikerrel tevén le a doktori és tanári vizsgálatot, kitünő tudori és tanári oklevelet kapott. — Üdvözöljük a szép készültségü Smidt Atillát, ki az intézetnek méltó büszkeségét képezi!

Tudományos fölfedezés. Városunk szülötte Richter Aladar, a budapesti tudományegyetem hallgatója, ki a növénytanban már több figyelemre méltó munkát készitett, s a ki kitartó szorgalmáért már nehány száz forintnyi jutalmat is nyert, szaktudósok állitása szerint nem rég egy uj szederfajt fedezett föl, s ezen még eddig nem ismert növényfajt, volt kedves tanárja iránti hálából, Rubus Fábrii névvel jelölve a „Természetrajzi Füzetek“ legközelebbi számában és másutt, magyar és latin nyelven ismerteti. Valóban büszkeségtől dagadhat a kebel, midőn városunk fia messzebb körben is elismerést viv ki magának!

Kinevezés. Urbán Adolf, Bodrogközy Lajos helybeli ügyvéd veje, kit Ő felsége nem régen nevezett ki a királyi tábla birójává, folyó hó 7-én tette le esküjét. — Ladányi József, osztálymérnökségi főnököt a közmunka- és közlekedésügyi miniszter a központi vasut vezérigazgatósághoz főfelügyelőségi biztossá nevezte ki. — Palánszky Sámuel, nyiregyházi ügyvédet, az ott levő ág. ev. egyház és gymn. köztiszteletü felügyelőjét, Dobsina város közgyülése nem rég egy szivvel-szájjal tiszti ügyészé választotta meg.

Tagositási ügy. A budapesti királyi tábla a helybeli tagositás ügyében $^{206}/_{1888}$ sz. a. a következő, szóról szóra leirt végzést hozta: A kir. törvényszék végzését s megbizott tagjának 1885 évi május hó 18-ikától kezdve tett intézkedéseit hivatalból megsemmisiti, s a kir. törvényszéket utasitja, hogy a végrehajtás megsemmisitett részének foganatositásával egyik birói tagját bizza meg, s egyuttal azt utasitsa, hogy, a mennyiben eljárása alkalmával a már kiosztott egyéni birtokokban változásokat rendel el, és a kiosztási térképet meghitelesiti, a változásokat a kiosztási birtokkönyvben az egyéni birtokoknál tüntesse ki, a hitelesitési záradékot pedig a kiosztási térkép valamennyi szelvényére külön-külön vezesse rá. — Indokok: Az 1871. évi LIII. t.-cz. 44. §-a, továbbá az 1874. évi október hó 15-dikén 3436. sz. a. kelt birói ügyviteli szabályoknak az elnöki hatáskört megállapitó rendelkezései és az emez ügyviteli szabályok módositása tárgyában 1881. évi nov. hó 1-én 3274. sz. a. kiadott igazságügyminiszteri rendelet 8. §-a szerint a perekben előforduló cselekmények teljesitése, milyen a tagositási perben hozott itélet végrehajtása is, a kir. törvényszék elnökének hatásköréhez nem tartozik. E szerint az az eljárás, hogy jelen tagositási végrehajtást 1885. évi máj. hó 18. kezdve a kir. törvényszék elnöke foganatositotta, nyilvánvalólag szabályellenes. Minélfogva a kir. törvényszék elnöke által teljesitett végrehajtási eljárást hivatalból meg kellett semmisiteni. Azt az utasitást, hogy az egyéni birtokokban a kiosztás után netalán történendő változásokat a kir. törvényszék megbizott tagja a kiosztási birtokkönyvben az egyéni birtokoknál tüntesse ki, és hogy a hitelesitési záradékot a kiosztási térkép valamennyi szelvényére vezesse rá, azért kellett adni, mivel a most emlitett cselekmények a megsemmisitett végrehajtási eljárás alkalmával teljesitve nem lettek, holott azok nélkül sem a kiosztási birtokkönyv meg nem felel a valóságnak, sem annak lehetősége nincs kizárva, hogy a többi szelvény mással cseréltetik ki. — Kelt Budapesten, 1888. nov. 26. napján. Vajkai Károly s. k. elnök. Béres János s. k. előadó. Jelen másolat hiteléül Szücs Károly, irodatiszt.

Nőegyesületi választmányi gyülés volt ma egy hete délután, a mely gyülésen több fontos folyó ügy elvégzésén kivül egy teljesen árva fiunak a faragó iskolában való kitanittatását és gondozását, meg egy boldogtalan nő védtelen gyermekének ápoltatását vállalta magára a nemes hivatását melegen teljesitő nőválasztmány. — E tetthez nem kell kommentár!

Hymen. Záborszky Klementin, a kedves és házias kisasszony, mostanában váltott jegyet Jedlicska József szalonnai (borsodmegyei) földbirtokossal. — Kottel Lenke kisasszonyt Nagyrőczéről eljegyezte Szomor Károly, salgótarjáni társulati tanitó; továbbá Bakos Emma kisasszonyt Keczegéről Győry Lajos, a rima-murány-salgótarjáni vasmü részvénytársaság raktárosa.

Esküvő. Reguly Pál, klenóczi ág. evang. lelkész

---

az ember elment mellette anélkül, hogy észre vette volna, még társnője gyöngéd alakján önkénytelen rajta veszett a tekintet.

Érdekes halvány arczát, nagy sötét barna szempár tette élénkké, melyek vidám gondatlansággal néztek a világba. Ajkai fris pirosságát még feltünőbbé tette fogainak gyönyörü fehérsége, — szája talán kissé nagy, az orr nem eléggé finom metszetü, de mindamellett, az egész jelenség annyira vonzó és kedves, hogy a ki őt egyszer látta, nem fogja többé elfeledni. A homlok, melyre természettől göndör fürtöcskék hullottak alá, tökéletesen szépnek nevezhető; gazdag fekete haj fonatai kecsesen bujtak elő a kis uti kalap alól.

„Különben kedves Ilonám,“ fordult a nagyobbik hölgy társnője felé — „nem irigylem mai utazásodat ebben a hőségben, a tultömött női kocsikban oly sokat fogsz szenvedni, hogy epedő vágygyal gondolsz elhagyott árnyas kertünkre, hüs verendájával.“

„Mindent a maga idejében kedves Emmim,“ válaszólt Ilona élénken. „A hosszas árnyékban ülés, vágyat ébreszt az emberben, hogy egyszer a melegben is tegyen egy kis kirándulást. — En egy cseppet sem félek a melegtől, meg vagyok győződve, hogy tökéletes ép egészségben fogok Lipcsébe érkezni.

„Ebben a meggyőződésben mások is osztozni látszanak, mert az állomáson csak ugy hullámzanak az utasok, de én azért mégis csak amellett maradok, hogy ez a különös terv, csakis a te fejecskédben keletkezhetett, — te szeretsz ilyen különös dolgokat kigondolni.“

„Emmi, Emmi, te most ugy vagy mint a róka a szőllővel, ha te is velem utazhatnál, minden rendén volna. Tervemben semmi különös nincs, de igen sikeresnek találom. Hát nem nagyszerü az, hogy én ma este Jánosékhoz egész váratlanul megérkezem, nagyszerü kerti mulatságukon a kivánt jelmezben, mint czigánynő megjelenek; jóslataimmal, eselszövéssel a végletekig bosszantom a vendégeket, a kik meg sem álmodják, hogy az, a ki nekik a multból és jelenből annyi igazságot mond, én vagyok. Mire észre veszik, hogy talán az évenként visszatérő vándor madár üzte velünk játékát, — ismét eltünök és holnap este nálad leszek, mintha semmi sem történt volna. Annak igen örülök, hogy tervemet rajtad kivül, legfeljebb nagybátyád tudja, hogy atyád épen most nincs itthon, és igy egészen saját rovásomra, szüleim tudta nélkül utazhatom és elveszhetek mindnyájokra nézve két napig. Igy legalább látszólag lesz egy érdekes kalandom, tudod mily rég vágyom már kaland után, — csak egy, — egyetlen — egy után.

„Oh te kis bohó,“ nevetett Emmi, „azt hiszem: a kerti mulatságon kalandba nem fogsz hiányt szenvedni. „Sziveket is hódithatsz, mert barna arczod, ragyogó szemeid a czigány jelmezben, kétszeresen fognak hatni.“ „De nézd, a vonat indul, — jó lesz hely után nézni.“ Sietve fordultak meg és egy női kocsi felé indultak. „Mit gondolsz?“ kérdé nevetve Emmi, „nem lenne kedved ezt a szépségkiállitást, ebben a kocsiban kiegésziteni?“

„Az Istenért,“ szólt Ilona ijedten, „csak ide ne — ez valóságos gőzfürdő lenne, akkor csakugyan beteljesülne előbbi jóslatod. Nem! keressünk inkább egy nem dohányzók részére feltartott kocsit, kell néhánynak a vonattal lenni.“

„Az ott,“ mondá Emmi — „szintén tele van, de előbb láttam egyet, — nézd épen most szállt fel egy ur.“ Ilona oda sietett, de gyorsan visszafordult, és susogva mondá: „Emmi, csak egyedül van az az ur, én nem utazhatom ebben a kocsiban.“

„Ah! hát igy vagyunk, a te kalandkereső vágyaiddal?“ — gunyolódik Emmi, — „amint távolról mutatkozik, — mindjárt meglep a féltékenység. Nyugodt lehetsz, — mondá egy pillantást vetve a kocsiba, — az az ur igen tisztességes külsejü és teljesen megbizhatónak látszik, én azt hiszem bizvást beszállhatsz és merheted ezt a borzasztó dolgot.“

„Könnyü neked gunyolódni, de épen mert egészen a magam rovására utazom, nem szeretnék olyant tenni, a mi kellemetlenségbe sodorhatna.“

„Várj csak, most már tudom,“ kiáltott fel diadalmasan Emmi. — „Szálj csak be nyugodtan, nagyszerü gondolatom támadt, a mi nem csak védeni fog — de még jó tréfát is csinál, gyorsan, gyorsan, csak szállj fel.“... „Beszállni! beszállni! kiáltott a kalauz, mire megkezdődött ama zürzavar, mely majdnem mindég megszokta előzni a vonatok indulását. Az ajtókat becsapták, az ablakokból búcsut integettek a távozók, visszamaradt kisérőiknek, mig végre a vonat elindult.

Ilona várakozva állt az ablaknál, megtudandó barátnője nagyszerü eszméjét, mely őt minden bajtól megvédendi. Az idegen urról, ki beléptekor udvariasan meghajtá magát, alig vett tudomást, — nem vette észre azt sem, hogy az idegen is felállt és gyöngéd alakja felett, kinézett a perrónra. Emmi azonban látta őt — futólag megnézte a kifejező arczot és vidáman kiálta Ilonának: „Isten veled kedvesem, üdvözlöm az uradat, a komoly őrnagy urat, és kéretem, hogy mielőbb küldjön ismét hozzánk.

Isten áldjon meg kincsem, élj boldogan — szerencsés utat.“ Egy sivitó fütyty, — és a vonat elrobogott.

Ilona kihajlott és nevetve intett búcsut kendőjével, mig csak Emmit láthatta, aztán minden erejét összeszedte, hogy a nevetést, mely erővel kiakart belőle törni, visszatartsa. Hogy is jöhet valaki ily bolondos gondolatra? Ó az a bohó Emmi! De azért igen kedves, aztán minő hasznos. — A nem remélt méltóság megóvja őt minden nem kivánt közlekedéstől, még azon esetben is, ha az idegen társalogni kezd, bátran felelhet neki, mert hisz ő asszony, egy őrnagynak a felesége.

Ilona erre a gondolatra ujból nevetni akart, de szerencsésen visszafojtá jó kedvét és kinézett az ablakon, nem is gyanitva, hogy utitársa mosolyogva nézi őt s azon töprenkedik, mi okozhat átellenesének olyan jó kedvet.

Ilona végre körülnézett és a mint tekintete az idegen kérdő szemeivel találkozott, zavartan ugrott fel és a másik ablakhoz sietett, ki akarta nyitni, de nem sikerült neki.

„Szabad segitenem, asszonynm?“ hangzék hátamegett az idegen kellemesen csengő hangja. Csakugyan asszonynak szólitotta őt, a csel tehát sikerült. Egy perczig még késett, aztán komoly méltósággal fordult meg, mint az egy asszonyhoz illik, de szemeiben ott ragyogott az a pajzán boldogság a felett, hogy végre egy igazi kalandja van.

Mosolygó arczával élénk ellentétben álltak kimért komoly szavai. „Ha oly szives lesz, uram, fullasztó hőség van.“

Az idegen deli alakja, inkább kellemes, mint szép arcza és finom modorával, mindjárt az első tekintetre elárulta, hogy nem mindennapi ember, mély tekintetü sötétkék szemei önkénytelenül bizalmat költöttek iránta és volt hangjában valami, a mi tiszteletet parancsolt. A vonaton csak kezdeni nehéz a beszélgetést, azután már magától megy.

A kinyitott ablak és a köszönet érte — kezdetnek elég volt és csakhamar oly élénken társalogtak, hogy Ilona figyelme egészen le volt kötve. Ilona az előbb a hőség ellen panaszkodott, az idegen minha vigasztalni akarná őt, az afrikai déli órák kinos szenvedéseit vázolta előtte, a megsemmisitő tikkasztó forróságot, mely az európait a Himalaja szorosai közé üzi, ha nem akar a hőség miatt végkép elveszni.

Mind az, mit az idegen mondott, oly érdekes és meggyőző volt, mintha mind azt ő maga is átélte volna. Ilona figyelemmel hallgatta, de azért nem mulasztotta el

kedves leányát Margitot, folyó hó 8-án vezette oltárhoz Rösch Frigyes, a rima-murány salgó-tarjáni vasmű részvénytársaság kitünő vegyésze.

Halálozás. E hó 16-án hunyt el városunk egyik legvagyonosabb polgárának Cseh Kovács Istvánnak neje élete 79-ik évében. A szerény szorgalmas házaspárnak egyetlen gyermeke volt, kit kora ifjuságában elveszitett, s ettől kezdve kevés öröm és tartós bánat volt osztályrésze. A hü nő álma legyen csendes s az elhagyott agg férjet pedig vigasztalja a viszontlátás édes reménye!

Kérelem. A helybeli jótékony nőegyesület tevékeny választmánya lapunk utján emberbaráti érzülettel kéri fel azokat a jó szivü családokat és egyéneket, a melyeknek és a kiknek nélkülözhető viselt vagy rongyos ócska ruháik vannak, hogy ha a nőegyesület gondozott szegényei és árvái részére adakozni szivesek lesznek, az ily nemü adományokat Beliczky Viktorné igazgatónő urhölgyhöz sziveskedjenek eljuttatni. Lapunk részéről készséggel hajlunk meg a tisztelt nőegyesület ezen kérelme, illetve határozata előtt, mert mint más városok példájától, nevezetesen a Kolozsvárából tudjuk, az ily nemü adakozás ugyszólván semmiből igen szép eredmények elérésére képesitette az ugy nevezett „rongyos egyesületek"-et. Hiszen az elhasznált ruhákkal is sok jót lehet még tenni. Küldjük el hát viseltes öltözeteinket!

A mi késik, nem mulik. Legközelebb Farkas Ábrahámné urnő a közmüvelődési- és nőegyesület javára „ujévi üdvözlet megváltása" czimén 2 frtot adományozott.

Megnyugtatás. Az erdei üzemterv megvizsgálására kiküldött bizottság kedden délután megvizsgálta a városi erdész részéről benyujtott tervet, s ugy találta, hogy annak keresztülvitele a körülményekhez képest a marhatartó városi polgárság javára szolgál. Igy jó!

Táncztanitás. Zsembery Adolf, városunk régi jó hirü tánczmestere, folyó évi február hó 3-án kezdi meg tánczoktatását a „Három Rózsa" nagy termében. Az érdekelt szülők és ifjak addig jelentkezhetnek nála Kossuth-utczai lakásán.

Tánczvigalom. — A gömörmegyei agarásztársaság 1889. év február hó 2-án Tornalján a nagyvendéglő disztermében tánczvigalmat tart, melyre a meghivókat Fáy Barnabás t. elnök, Draskóczy László, t. alelnök, Almássy Arthur gróf, t. titkár, Bornemissza Gyula t. pénztáros, neve alatt küldötték szét. Beléptidij: Személyjegy 2 frt, családjegy 5 frt. Kezdete esti 9 órakor.

Zártkörü tánczvigalom. A helybeli polgári olvasókör saját könyvtára gyarapitására a „Három-Rózsa" vendéglő disztermében folyó évi február hó másodikán zártkörü tánczvigalmat rendez melyre a belépti dij személyenkint 80 kr. karszatjegy 40 kr. Kezdete 8 órakor leend. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirlap ujtán nyugtatványoz a bálrendező bizottság. Ez évek óta jó névvel dicsekvő mulatságokra a mulatni szeretők szives figyelmét ezennel fölhivjuk. Itt a farsang vigadjunk!

A hanvai ev. ref éneklő-társulat folyó hó 13-án tartotta a népkönyvtár javára háromszori fellépése mellett legelső kórusbáljat. Hogy a videki és helybeli szeretett vendégeink hogyan találták és miként mulatták magukat, annak elbirálására hivatást nem érzek. Én csak 26 tagból álló éneklőtársulatom nevében adok kifejezést a nyilvánosság előtt azon határtalan örömnek, melyet a távolból és helyből nagy számmal ide sereglett uri vendégeink szereztek, mely által nem csak bálunk fényességét, de nemes czélunk kivitelét is megértük. Bevétele a társulatnak volt 146 frt 44 kr. Kiadása 133 frt 90 kr. Tiszta jövedelem a könyvtár javára 12 frt 54 kr. Hogy a szép összeg bevételből csak ily keveset áldozhattunk a közmüvelődés oltárára, oka — a mint látható — a nagy mérvü kiadás, a mennyiben vidékről jövő kedves vendégeinket mérsékelt belépti dij mellett teljes ellátásban részesitettük. Felülfizettek: Kovács László lelkész és elnök 2 frt, Hanvay Zoltánné urnő ő nagysága 5 frt. Darvas Pálné urnő ő nagysága 4 frt 60 kr. Nagys. Hevessy Benedek orsz. gyülési képviselő 5 frt, Hevessy Péter 3 frt, Keller Náczi 1 frt, Lechnitzky István 1 frt, Szabados László 1 frt, Szakall Hermin k.-a. 60 kr., Lukács Irma k.-a. 1 frt, Darvas Juczika k.-a. 40 kr., Dobozy Istvánné urnő 40 kr. Molnár József 40 kr. Koncz Károlyné 40 kr. Csorba Barna 40 kr. Farkas Zsigmond 40 kr. Pók József 50 kr. Csizy Jánosné 40 kr. Sebők Irma k.-a. 40 kr. Lakatos Ferencz 40 kr, Chevre Kadische (putnoki izraelita egyesület) 40 kr. Katona Mihály 20 kr. Dávid István 20 kr. Friedli György 3 frt, Basa József 40 kr. Darvas Pál 1 frt 60 kr. Török Barna 40 kr. Okolicsányi Imre 1 frt 40 kr. Juhász István 60 kr. Fogadják e helyen a jelzett nemes szivü adományozók becses megjelenésükért s kegyadományaikért, ugyszinte özv. Csizy Jánosné asszonyság. — ki bálunk fényesen sikerüléséért, — valamint Szakall Hermin és Sebők Irma urhölgyek a báli terem izléses diszitésére mindent megtenni kegyesek valának, — társulatom nevében tisztelettel párosult hálás köszönetemet. — Fövenyessy Bertalan, énekvezér.

Tolvajlás. Folyó hó 16-án délben, Perjéssy József lakatosmester Szentpétery-u. lakásába egy vándorló legény hatolt be s a szobákat bejárva egy értékes tajtékpipát, pár szivart s egy 60 krt tartalmazó tárczát zsebre dugva kiment, majd a vakmerő még a műhelybe is benyitott s alamizsnát kért. A tolvaj kézrekeritésére a szükséges intézkedés megtörtént.

Uj padok beállitása, ócskák eladása. Rimaszombat város iskolaszéke, mint a helybeli községi iskola fenhatósága ismét jelét adta a közoktatásügy iránt való nemes áldozatkészségének az által, hogy a községi iskola egyes tantermeit a kor kivánalmainak megfelelő padokkal látta el, az eddigieket pedig el kivánja adatni. Milyen jók volnának most szegény községek iskoláinak a régi padok! Azért, a mely község talán még nem szerelte volna eléggé föl jó, bár ócska padokkal iskoláját, itt az alkalom, nézzék meg s ha jónak látnák, olcsó áron megvásárolhatják. A ki vesz, annak lesz!

Műszövő műhely Jolsván. Szives örömmel jegyezzük föl azt, a megyei iparunkra nevezetes hirt, hogy Gocsaltovszky János törekvő mesterember, ki a kézsmárki jó hirü műszövő intézetben több évi gyakorlás mellett kiváló előmenetelt tett, Jolsván a Felvég-utczában egy müszövő műhelyt rendezett be. Mint több szakértő férfitől halljuk, a nevén nevezett iparos a szakmájába vágó ipari munkát pontosan és rendesen tudja előállitani. Ennélfogva megyénk e derék iparosát melegen ajánljuk az érdeklődő s iparpártoló tisztelt közönség becses figyelmébe s egyszersmind készséggel hozzuk szóba, hogy minden e féle ipari előhaladást megyénkben, örvendő szivvel üdvözlünk.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara elnöksége a következő értesitést küldötte be hozzánk: „Az italmérési jogról szóló törvény végrehajtása tárgyában megjelent rendelet a regálébérlőkre, továbbá a korcsmárosokra, czukrászokra, szatócsokra, bejegyzett füszerkereskedőkre, kik szeszes italoknak kis mértékben való elárusitásával foglalkozni óhajtanak, a bejelentés kötelezettségét mondja ki. — Figyelmeztetjük ennélfogva saját érdekükben a felsorolt iparosokat, hogy a rendeletet méltassák figyelmükre, s hogy erre nézve a kamara hivatalos helyiségében készséggel szolgálnak felvilágositásokkal.

Pótvásár. A vizkereszti rimaszombati vásár kevés eredménye miatt a f. hó 15-iki városi tanácsülés elhatározta, hogy február hó 25. és 26. napjain tartandó pótvásár megengedése végett az illető helyre fölterjesztést intéz.

Pályázat postamesterségre. Berzéte községben a postamesteri állomás megüresedett, s arra most pályázatot hirdetnek. A ki a jelzett állomásra pályázni óhajt, kérvényét a kassai m. k. posta- és távirdaigazgatóságához folyó évi január hó 17-kéig küldje be.

Telünk, ugy látszik, kezdi magát megemberelni. A „fekete" karácsony után végre még is csak megkapta vén földünk szép ezüstfényü téli köntösét, mely didergő tagjait betakarja. Ha városunk bármely széléről széttekintünk, szép téli tájképben gyönyörködhetünk, különösen pedig, ha nem resteljük a fáradtságot s felsétálunk az Akasztó-hegyre. Csengős szánokat is láttunk, melyek siettek felhasználni a szánutat, hogy kellemesebben végezzék utazásukat: Részünkről csak azt óhajtjuk, hogy e szép fehér világ maradjon is meg a tél természetes végéig, s már előbb ne váljék belőle — sár és locs-pocs.

A negyedik és ötödik korosztály. A honvédelmi miniszter az idei ujoncczállitás kedvezőtlen eredménye miatt elrendelte, hogy addig is, mig az 1866-dik évben született hadkötelesekből álló negyedik kotosztálynak egyik vagy másik sorozó járásban az ujoncczállitásra kivételesen megengedhető felhivása felől végképen történik intézkedés, az 1866-dik évben született hadkötelesekből álló negyedik koresztály az összes sorozó járásokban kivétel nélkül összeirandó. Az uj véderőtörvényjavaslat értelmében ezentul a hadköteles ifjak 21 éves korukban jönnek első izben ujonczozás alá s minthogy a javaslat már a legközelebbi ujonczállitásnál életbe lép, az átmeneti intézkedések szerint 1889-ben az 1868. 1867, 1866. és 1865-ben születtek jönnek sorozás alá. E szerint az 1865-ik évben születtek most már ötöd izben jönnek sorozás alá. — Ugy látszik, hogy „Mavors telum suum concutit." Vagy ne fessük az ördögöt a falra?

Ujdonságok a könyvpiaczon: Tolnay Lajos „A mai Magyarország", beszélygyüjtemény, két kötet. — Tábori Róbert „Kulturképek", elbeszélések, rajzok. — Szádi Firusz „Gulisztán vagy rózsáskert", perzsából forditotta dr. Erődi Béla. — „A házasság képzeletben és valóságban", angol eredeti után. — „Képes folyóirat", a Vasárnapi ujság kétheti füzetekben. — „Magyar Salon" 1889. évi januári szám az összes miniszterek arczképe- s kéziratával. — „Budapesti Szemle", szerk. Gyulai Pál. 1. f. 1889 január. — „A sülyedő társadalom", irta Brennus. — „Házi történelmünk emlékei" I. köt.: Udvartartás és számadáskönyvek, közli báró Radvánszky Béla. I. rész: Bethlen Gábor fejedelem udvartartása. — „A magyar kir. biróságok szervezete és területi beosztása", hiv. adatok alapján közlik Dr. Lázár Elek és Dr. Reiner Ign., második módositott kiadás. — Az állami italmérési jövedékről szóló 1888. XXXV. t. cz. és annak folytán adandó kártalanitásról, külön kiadás magyarázatokkal ellátva. Kaphatók Kármán S. könyvkereskedésében. — A jó könyv annyit ér, mint egy szellemes társalgó, jó barát, tisztelt pap, szives házi gazda, szerető szülő. Forduljunk tehát hozzájuk, hogy bő szellemi táplálékban részesüljünk belőlük, általuk. Vásároljon hát könyvet, kitől telik, hogy ne csupán egyszeri s futólagos olvasásban gyönyörködhessünk, de egyszersmind azért is, hogy állandóan legyen velünk az a sok jó tulajdonsággal rendelkező valami, a könyv, a minek előállitása sok nemes lélek és szív fáradozásába s iparosok munkájába került. A ki könyveket vásárol, hazafiui kötelességet is teljesit a nyerendő szellemi élvezeten kivül.

„Keresd a férjet." Mai világban nagyon megszokottá vált az a franczia közmondás: keresd az asszonyt s minden bajnak okozójául a szép nemet emlegetik. Pedig valamint nem áll mind az, a mit a szegény anyósokra ráfognak, ugy igen gyakran valamely veszedelemnek inditó okául a férfit lehet felhozni. Vagy legalább is a hány esetben okozója a bajnak az asszony, annyi esetben előidézői — valljuk meg őszintén — az erősebb nem képviselői. Ez utóbbit igyekszik bebizonyitani Sziklay János ösmert irónk is, ki már több jó művel örvendeztette meg az olvasó közönséget. Érdekes olvasmányok például, a melyeket ő irt: „A méltóságos asszony." „Szép Balaton mellől." „A magyar népszinmü története." „Egy magyar testőr." „Ingoványon át." „Tékozló fiu." „Ábrándos évek." Mindezen jó munkák könyvkereskedés utján olcsó árért megszerezhetők. Azonban most ujabban 1 frtért a czimben jelzett „Keresd a férfit" föliratu szép regényét bocsátja világgá Sziklay János, ki e közkedveltségü regényét nem rég fejezte be a „Pesti Napló" tárczájában. Ezen müvet a szép nem figyelmébe különösen melegen ajánljuk. Olyan kérdéssel foglalkozik ez a regény, melyet a magyar elbeszélő irodalom nem igen tárgyalt még eddig, tudniillik, hogy a házastársak elhidegülésének, a házassági drámáknak oka nem szükségképen a nő, hanem éppen ugy a férfi is. Ne vádoljuk tehát örökké csak a nőket, hanem kutassuk, melyik fél cselekvésében rejlik a szerencsétlen házasság oka. — A „Keresd a férjet" azonban nem akar irányregény lenni, mely unalmas bölcselkedéssel vitat egy oly thémát, melyet az ember soha sem oldhat meg, mivel az örök természet ezer meg ezer isteni törvénye idomitja ugyanannak látszó, de folyton más alakban nyilatkozó módon. A „Keresd a férjet" egy érdekes mesében, a mai társadalom képében egy nőt rajzol, a kiben megvan a képesség és az akarat is, hogy szeressen, de a kit férjének hibája idegenit el és kényszerit a társadalom törvényei által bünösnek itélt szerelemre. A nőolvasókat kétségtelenül leginkább érdekelheti e regény, melynek alapeszméje, hogy a szív jogát egyenlő arányban követelheti a nő is, miként a férfi. A való kép rajza pedig olyan, melyben került a szerző (mint eddig valamennyi munkájában) minden fertős szint, melylyel a modern naturalizmus álprófétái hatni akarnak. E regényt bátran adhatja minden férj feleségének, bátran minden anya felnőtt leányának. A csinos kötet ára 1 frt. — A megrendelés legczélszerübben postautalványnyal történhetik szerző czimére. (Dr. Sziklay Jánosnak a „Pesti Hirlap" szerkesztőségébe Nádor utcza 7. sz.) Gyüjtőknek hat példány után egy tiszteletpéldányt ád a szerző.

ügyes kérdéseivel az idegent elbeszélésében tovább, tovább csalogatni, ki szemei elé varázsolá kelet érdekes városait, a végtelen homok sivatagokat, a khinai hegylánczokat, azokkal a kimondhatatlan nevekkel, végre a csodás szépségü hajnalt az indiai széles tengeren. „Ugy-e ön személyesen látta mind azt — miről beszélt?" kérdé feszülten Ilona. „Nehány évig Ázsiában voltam." „Saját szórakoztatására?" — — Azonnal megbánta ugyan e kérdést, de oly nagyon szerette volna tudni, hogy tulajdonképen ki az idegen; kereskedő nem igen lehetett, — annál többnek látszott.... (Folyt. köv.)

Borús a nap.

Borús a nap, zord az éjjel:
Fent az égen csillag fénye,
Akár merre nézek széjjel; —
Lent a honfi szív erénye
Ködbe burkolt nem ragyog!
Csak a vad szél sir, zokog.

Deák Ferencz ha még élne,
Megbánná a kiegyezést!
Hogy a miniszterek szeke,
Ugy bámulja a német észt.
Müvelt szív csak ott dobog!
Oh! a vad szél sir, zokog.

József czászár német szóra
Nagyon sokát szoktatgatott.
Be is hozta. Oh! rossz óra!
Kakas csipje! a haptákot.
Főtisztek mind zopfosok!
Az a vad szél csak zokog.

Most mi magunk ugy akarjuk,
Ugy kivánja a morális.
Osztrák-magyar baka borjuk
Német, — meg a vén huszár is:
Aki Berlinbe robog!
De az a szél csak zokog.

Ez a szél — tán ősink lelke?
Azt zokogja szüntelenül.
Hogy a tisztikarnak serge
Mind csak németekből kerül.
Nyelvünk nem lessz régi jog!
Ama szél ugy sir, zokog.

Bús Magyar.

CSARNOK.

A promontori kis leány.

(Énekes bohózat 1 felvonásban. Irta Paál Gyula.)

(Folytatás.)

VII. Jel. Rézi. Friczi.

Rézi (belép Friczivel) No mit bámulsz ugy rám, mint a borju az uj kapura. — Hol van az édes anyám?

Friczi (vigyorog) Nix ungarisch.

R. Majd megtanitlak én rövid időn, csak egyszer a kezem alá kapjalak. — Az édes apámat se láttad, he?

F. (mint fent) Nem tudsz madjar peszélni.

R. De magyar kenyeret tudsz enni, ugy-e bár?

F. Kénir? . . . (félre) Ahán, jeczt wisz i schon, szi isz' hungrich. (fenn) Mindjár meg fan kénir. (elsiet.)

R. (egyedül) No még ilyen majmokkal se' volt dolgom. Egyik ostobább a másiknál. Szegény édes apám, beh sajnállak, hogy közéjük keveredtél. Mennyivel jobb dolgod lenne Káposztás-Megyeren. — — Aztán Bandi is ott volna az oldalad mellett . . . Az én Bandim!... Hej, édes jó Istenem, ki tudja, megérem-e valaha azt a boldog időt? . . . (Dalol):

Fáj a szivem, fel-felzokog bújába.
Vigasztalnák, de nem lehet hiába.
Búbánatom olyan, mint a fecske-pár —
El-elrepül, de meg ujra visszaszáll. E. I.

— —

Kicsiny a lány, nagy a baja . . . stb.

VIII. Jel. Volt. Lizi.

Lizi: (Dal után sietve jön) Kriszti Gott, Rézi.

Rézi: Nini, a Lizike! (megöleli) Jaj, lelkem, beh megnőttél te is, alig ismerek rád.

L. Ja, ja, die Czait fergéht!

R. Mond csak aranyom, hogy vagy? (Leülnek.)

L. Ah, nem kérdezni Rézi, nagy paj, nagyon nagy paj meg fan nekem. . .

R. Ugyan miféle nagy baj az már no?

L. (sóhajt) Oh . . . Ah . . .

R. Teringettét, tán csak nem a szived . . .?

L. Ja, ja, . . . main Herez. . .

R. Hát aztán mi lelte a szivedet, Lizikém?

L. (szomoruan) Szait ainer Czait . . . tudod, mióta te megjönni haza . . . mindig csak azt csinálik: „tik-tak", „tik-tak". . .

R. (mosolyogva) Mi a manó! . . . És miért épen azóta?

L. Hát mert . . . wie szoll Ihr's nur szóg'n? . . nagy ok rá meg fan neki . . .

R. Nem értelek, kincsem.

L. No majd jobban kipeszélni magamat. (szégyenlősen) Hát tudod . . . az a Hánzl . . .

R. A Hánzl?!

L. (halkan) Ő az enyim szerető.

R. (mosolyogva) Ne mond!

L. (maga elé bámulva) Olyan poldog meglenni vele . . . ő ugy szerette engem . . . én is szerette meg fan . . . Már a kézfogó is megcsinálik . . . és most...

R. Nos?

L. (sirva fakad) Der Hanzl iszt dafon g'rennt...

R. Biz' ez baj!

L. Azt mondja, hogy téged megszerette.

R. (gúnyosan) Ugy?

L. Aztán te is megszerette őtet...

R. Én?! (nevet) Kedves aranyos Lizikém, légy nyugodt, én a te Hánzidat egy csöppet sem szeretem.

L. (örömmel) Ikazán?!

R. Olyan igazán, mint a hogy én mást szeretek!

L. Gott szei dank! És kit?

R. (köténnyével babrálva) Hát... hát lelkem... egy csinos magyar legényt.

L. Madjar legin?! Jól megteszed Rézi; edj madjar legin többet érni tiz Hánzlnál, mert a Hánzl csak svób legin! No, most fit i Gott. Megyek ezu mainer Mutta. (elsiet)

R (egyedül) Hehehe! még azt hitte, hogy én is belebolondultam a Hánzijába! Én tőlem bizony szeretheted, akár életnapig. (nevetve el)

IX. Jel. Hánzl (majd) Schmotzer.

Hánzl (bajuszosan, czifra szürben belép) Senki se itt fan. Pedig juszt hab i szi g'hert. Kruczezi Türk'n! Hanzl nem hagyni mógát. Fan fegede pajusz, czifra kepeneg, aztán a Herr Schulmászta' megdanitja engem madjarul talolni. (dalol):

Szerednék szándani... stb.

(Utánna keringő, melyet végig lejt.)

(Táncz után) No, mosd már csag pelém szeredje azt a Rézi!

Schmotzer (ovatosan belép) Ah! biszt du schon da?

H. No hád, — várom az enyim szeredő!

Sch. Haszt Recht! (meglátja Hánzl fején a csúcsos süveget) Czum Tajfel hinein! most ládja enyim szeme, hodj a sárdás kalap nem feldetted.

H. (fejéhez kap) Kruczezi Türk'n!

Sch. Mocht nix. Majd én elhozza neked. Most ide hivni a tier Fatta und Mutta. Hadd látni ők is, wosz du kannszt; Csak aztán nem elfeledni, hogy te madjar legin mek fagy. (El.)

H. (henczegve) Huh! most gyünni az a Rézi, mindjárt megölelje a legin! (Vége következik.)

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

86. sz. — A vezetésem alatti rimaszombati kir. törvényszéknél előléptetés folytán üresedésbe jött, évi 800 frt fizetés és 150 frt lakbérrel javadalmazott II-od osztályu jegyzői állásra igazságügyminister ur ő nagyméltóságának 1889. január hó 10-én kelt 120. I. M. E. számu rendelete folytán ezennel pályázatot nyitok.

Felhivatnak ennélfogva mindazok, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy életkorukat, az 1883. évi I. t. czikkben körülirt képzettségüket, nyelvismereteiket s eddigi hivatalos működésüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat ezen hirdetménynek a hivatalos lapban harmadszori megjelenéstől számitott két (2) hét alatt, — a közszolgálatban állók hivatalfőnökeik utján, — hozzám annyival inkább adják be, mivel a nem szabályszerü uton vagy elkésve érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Rimaszombatban, 1889. január hó 17-én.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

A jolsvai járás főszolgabirójától.

Pályázat.

4718. sz. — Gömörmegye nagyrőczei járásában a jolsvai körorvosi állomás üresedésbe jövén, felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, miként az 1883. évi I. t. cz. 9. §-a illetve az 1876. évi XIV. t. cz. 143. és 144. §§ ai, értelmében felszerelt kérvényeiket a nagyrőczei főszolgabirósághoz az 1889. évi február hó 20 áig benyujtani annyival inkább el ne mulasszák, mivel a később beérkezhető folyamodványok a választásnál figyelembe vétetni nem fognak.

A megválasztandó körorvos tartozik Jolsván — mint a kör szinhelyén lakni.

Javadalmazása következő:

1. Fizetés	600 frt.
2. Lakbér	100 frt.
3. Utazási átalány . . .	100 frt.

4. Látogatási dijak a székhelyen nappal 20 kr., éjjel 40 kr., a többi községekben nappal 40 kr., éjjel 80 kr.

Jolsván, 1888. deczember hó 17-én.

Maléter Ede, s. k. főszolgabiró.

Szerkesztői üzenetek.

B. B. urnak. Áhitattal jártunk a „Templomban," megkaptuk a „Hópelyhek"-et, nem is olvadnak el a kezünkben, csak tessék türelemmel lenni, mert a szerkesztő urnak gyorsan történt elutazása miatt előre másképen voltunk kénytelenek intézkedni. Szives üdvözletünket!

A Ráhón jan. 15-ikén kelt ajánlott levélre szerkesztő távollétében annak helyettese nem érzi magát hivatottnak és illetékesnek, hogy darázsfészket bolygasson meg, más szóval egy oly egyházi ügyet, illetve vallásfelekezeti adminisztrativ dolgot szellőztessen a melynek talán hosszas feleselgetés és czivakodás lenne a következménye. A beküldő ur ott keressen elégtételt, a hol a bajt elkövették. Talán jobb is lesz az igy. Egyházi bajt egyházi hatóság előtt, tehát az ág. ev. esperesség leendő gyülé én legtanácsosabb orvosoltatni!

E. J. urhölgynek. Szellemes és szép fordiását köszönettel vettük s mint látja Nagyságod! azonnal megkezdettük a közlését. Legyen szabad több ilyenre is számitanunk.

A „Mindennapi élet" irójának. Megenged, tisztelt Nagyságod, ha magasröptü és bölcselkedő elmefuttatását lapunkba valónak nem találjuk. Főzzön le bennünket Nagyságod egy más czikkel. Kegyed szép lelkétől bőven telik!

Bús Magyarnak azt izenjük hazafias indulattal, hogy mihamarább mint Vig Magyar irhasson szebbnél szebb lirai ömlengéseket.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

!!SÜRGÖNY!!

Bál- és konczert-rendezőség, vőlegény és **vőfély** urak, valamint **virágkedvelők** részére:

Alólirott tisztelettel jelenti, miszerint báli, konczerti, lakadalmi, eljegyzési, név- és születésnapi alkalmakra **élő virágokból csokrok** — mindenféle nagyságban — izletesen kiállitva, a legujabb divatu selyem-, atlasz-, tarlatán- és papir-tartályokban, továbbá **koszoruk,** élő- és száritott virágokból, nála jutányos áron megrendelhetők.

Különleges virágokból készült és rendkivüli óriás-csokrokra a megrendelést legalább 10—12 nappal hamarabb kéri eszközölni.

Rimaszombat, 1889. január hó 4-én.

Teljes tisztelettel

Wikoukal Henrik, műkertész.

Hirdetés.

A Putnoki Népbank mint Takarék- és Kölcsönszövetkezet

XVIII-ik évi rendes közgyülését

Putnokon a **„Vám"** vendéglőben folyó **1889. évi február hó 6-án** d.-e. 10 órakor tartja, melyre a szövetkezeti tagok tisztelettel meghivatnak.

Közgyülés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelőség jelentése.
2. Mérleg és számadás jóváhagyása.
3. Üzleti eredmény mikénti felosztása.
4. Alapszabályok módositása.
5. Szabályszerü inditványok tárgyalása.

Putnok, 1889. január hó 16-án.

Az igazgatóság.

Házeladás.

A Losonczy-utczában egymás mellett fekvő **SENKA-féle házak és beltelkek,** — nemkülönben az ezekkel közvetlen összefüggésben levő **szántóföld** szabad kézből örök áron eladók.

A venni szándékozók kéretnek ajánlataikkal alulirotthoz fordulni.

Rimaszombat, 1889. január hó 16.

Kishonthy Gyula, ügyvéd.

Hirdetmény.

7854. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtatónak **Lehotay András** végrehajtást szenvedő elleni 101 frt 54 kr. adókövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Uzapanyit község határában fekvő az uzapanyiti 207. sztjkvben foglalt Lehotai András nevén álló $^1/_6$ urb. telekre az árverés 803 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi márczius hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Uzapanyit községben a községi biró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 80 frt 30 kr., készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi. nev. hó 22. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich, kir. tszéki biró.

Hirdetmény.

6435. sz. A rimaszombatt kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a **nyuztyai takarékpénztár** végrehajtatónak **Hruska János** végrehajtást szenvedő elleni 96 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Klenócz községben fekvő a klenóczi 3. tjkben foglalt 175. hrsz. és 59. sz. házból Hruska Jánost illető $^1/_4$ részre az árverést 361 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi januar hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Klenócz községben a község biró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 36 frt 10 krt készpénzben az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni. — Kelt Rimaszombat, 1888. évi szept. hó 27. napján. A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki biró.

Hirdetmény.

7879. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtatónak **Ferjencsik Mária** és **Lajos** végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 21 kr. illetékkövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Tiszolcz városában fekvő a tiszolczi 677. sztjkben foglalt Faluba János s neje Kovács Mária, Ferjencsik Lajos és id. Ferjencsik János nevén álló 281. hrsz. beltelekre és 260. sz. házra az árverést 400 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi márczius hó 12-ik napján d.-e. 10 órakor Tiszolcz községben a községi biró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1888. évi nov.hó 24. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich, kir. tszéki biró.

Meghivás.

A nagy-rőczei kölcsönös segélyszövetkezet folyó évi **február hó 2-ik napján** tulajdon házában tartandó

rendes közgyülésére

az összes jogosult tagokat ezennel tisztelettel meghivja,

Nagy-Rőcze, 1889. év január 3.

Hlavács Sámuel,

mint a nagy-rőczei kölcsönös segélyszövetkezet igazg. elnöke.

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés.
2. A zárszámadások és a mérleg átvizsgálása, illetőleg helybenhagyása.
3. Az 1888. évi osztalék megállapitása és a maradvány feletti rendelkezés.
4. A felügyelő-bizottság választása.
5. Az alapszabályok módositása.

Hirdetmény.

7113. sz. — A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy **ifj. Urban András** végrehajtatónak **Galisz Mihály** hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 215 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Lukovistye község határában fekvő a lukovistyei 29. sztjkönyvben foglalt Galisz Mihály, Czilik Dániel és Czillik Galisz András és János nevén álló 40/a. 42/a. hrsz. beltelekre és 27. számu házra 210 frt és a lukovistyei 109. sztjkönyvben foglalt $^1/_8$ urb. telekből Galisz Mihályt illető egyharmad részére az árverést 118 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Lukovistye községben a községi biró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a Lukovistyei 29. sztkvi birtokra 21 frt és a Lukovistyei 109. sztkvi birtokra 11 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi okt. hó 22. napján.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich, kir. tszéki biró.

Nyomatja es kiadja **Rábely Miklós**. Rimaszombat, 1889. (Losonczi-utcza 24. szám)